

вление отъ една невидимъ Божественнъ силъ, дали поводъ на нашій духъ, посредствомъ подвластны-тъ му — душъ и тѣло да нарѣди всичко негово твореніе, поне по възможности, тѣй хубаво и стройно, както и прекрасна-та вселенна е нарѣдена. — А философи-тъ за да улеснятъ челоуѣцы-тъ въ туй естествено стремленіе нашего духа, поставили, чрезъ многогодишны-тъ си опыты нѣкои правила, или по ясно да кажемъ, нѣкои логически способы, по които мы да се водимъ за да можемъ по лесно и по за малко време да развиемъ и сознаемъ естествены-тъ дарбы на духъ-тъ си.

За съединеніе-то на форми-тъ мисленія въ едно цѣло, и за логическо-то построеніе, или систематикъ-тъ.

§. 58.

Когато единъ челоуѣкъ мисли, размисля и измисля: то онъ непременно трѣба да дѣйствова спорядъ нѣкои извѣстны логически способы, за да може да съедини разны-тъ формы на мислянье-то си въ едно цѣло; защото ако се доволствуваме само съ *пояшнѣшо* на предмети-тъ; съ *сужденіе-шо* за тѣхъ; съ образуваніе-то на *ощдѣльны умозаключенія*, и съ съединеніе-то на нѣколко умозаключенія за да составимъ едно *сложно умозаключеніе* или *една веригъ на силлогизми*: то въ такъвъ случай, мы всякога ще мислимъ и ще размислямы; но никога не ще можемъ да измислимъ нѣщо стройно и систематически нарѣденое *цѣло*. Но преди да изложитъ тые логически способы, трѣба по напредъ да обяснимъ: 1) що се разумѣва въ Логика-та за *цѣло*? и 2) що е *цѣло* — като едно *логическо построеніе*?